

var Nutidens Forbandelse. I Republikens Helteskikkelser fandt han de forbilledlige Karakterer, han hidtil havde savnet. I hele dette praktisk anlagte, handlemodige, kloge og usentimentale Hedningefolk saae han Mennesket i uforvrænget Oprindelighed, Titanslægten, hvorom han uklart havde drømt, og med hvilken han følte sig i Slægt.

I et af sine Breve til Jakobe skrev han begejstret:

„Aldrig har jeg saa stærkt som hernede følt, hvilken Forbrydelse mod Menneskeheden Kristendommen har været. Aldrig har jeg med en saadan Skamfølelse forstaaet, hvor højt vi endnu skal tilvejs for bare at række til Skuldrene af den Slægt, hvis Menneskestorhed hin blegnæbbede Kastrat fra Nazareth har vovet at mistænkeliggøre. Kender du Fortællingen om Kong Pukkelryg? Da Skæbnen engang havde villet, at Majestæten var bleven født med skæve Ben og et Knæk i Ryggen, blev der udstedt en Forordning, der vendte op og ned paa Begreberne i Landet. Hvad der var smaat, blev kaldt stort, og hvad der var skævt kaldtes lige. En rank Ryg kaldtes en Pukkel, Kampen en Dværg. — I det forrykte Land lever vi den Dag idag!“

Efter en halv Snes Dages Ophold modtog Hofjærgermesterinden et Telegram fra sin Mand, der var bleven syg og ønskede hende hjem. De to Søstre brød op, skønt Baronessen klynkede lidt over at skulle forlade Rom uden at have opnaaet den Avdiens hos Paven, hvorom hun hele Tiden havde fablet.

Afskeden med Per var for begge Damernes Vedkommende meget hjertelig. Hofjærgermesterinden tog det Løfte af ham, at han engang vilde besøge hende og hendes Mand paa Kærsholm, hvor ogsaa Søsteren foreløbig vilde tage Ophold. Endnu fra Kupevinduet tilraabte Baronessen ham med Taarer i Øjnene og under Lommetørklædeviften et „Paa Gensyn!“

Per maatte blive endnu nogen Tid i Rom af Hensyn til den Byste, som hans moderlige Velynderinde havde bestilt, og som han nu ogsaa selv begyndte at interessere sig for. I det hele var han ikke utaalmodig efter at komme bort. Han befandt sig stadig ualmindelig vel her, og Beretningerne om det vedvarende kolde og fugtige Foraar nord for Alperne fristede ikke til Op-